GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 12.

W NIEDZIELĘ DNIA 9. LUTEGO 1809.

Z Wiednia d. 1. Lutego.

J. C. K. M. darował nayłaskawiey Szczepanowi Jędrzeiowi de Haslingerdworskiemu agentowi, będącemu przy dworze Arcy Xcia Palatyna, tudzież assessorowi sądu Warasdyńskiego i Syrmiyskiego kommitatow, dwie kameralne posiadłości Potinesi i Bratuoban w Krassowskim komitacie.

W przywroconem znowu kolegium Teresianskim rozpoczął między innemi P. Ehrenfeld od d. 16 stycznia dawać lekcyą o pszczołach i o praktycznym z nich użytku. Gdy on iako przedziwny gospodarz zaprowadził w maiętności swoiey przeszło 1000 pniakow pszczoł i one do naywyższego stopnia doskonałości doprowadził, potrzeba się przeto z iego nauki tym większego użytku dla powszechności spodziewać gdy na wstępie do niey oświadczył, że posiada wcale nieznany ieszcze dotąd sekret przygotowania miodu w sposobie, iż traci zupełnie smak miodu i w osłodzeniu rożnych ciepłych napoiow wybornie miesce cukru zastąpić może, przez co oszczędzone by zostały milliony, ktore z rożnych kraiow za cukier co rocznie wychodzą.

D. 26 stycznia odprawiło się w Pradze z wielką okazałością zaręczenie młodego Xcia Italickiego Suwarowa, syna jeneralissimusa Rossyyskiego, z Xżniczką Bironowną Kurlandzką; zaślubienie zaś dopiero za 3 miesiące nastąpi. — D. 15 stycznia umarł w Ołomuńcu po 52 dniowey chorobie w 81 roku życia swego Jan Wilhelm baron Schrödor, tayny konsyliarz J. C. K. Mci, jenerał artyleryi, właściciel piechotnego regimentu i kommendant miasta i fortecy nagraniczney Ołomunca. Kray utracił w nim rzetelnego sługę, a ludzkość dobroczyńcę. Pogrzeb iego odprawiony był z należnemi iemu woyskowemi honorami.

Z Frankfortu d. 21. Stycznia.

Dziś iako w dzień śmierci Ludwika XVI nie słyszeliśmy żadnego strzelania w okolicach Moguncyi. — Francuzkie woyska co raz bardziey zbliżaią się do Nidy. W

krotce spodziewamy się z ich strony mocnego attaku. — Głowna kwatera Xcia Hohenlohe została z Schwetzingen znowu do Mannheimu przeniesiona. — Francuzki jenerał Baraguey d'Hilliers pisał niedawno do jenerała Sztaray list o przepuszczenie Renem około Manheimu niektórych ładownych statkow, w którym na końcu mowi: "Oświadczam WMPanu (wyraźnie, Mci Panie Jenerale, iż Manheim w pyrzynę obrocę, ieżeli WPan nie puścisz wolno wyżey wzmiankowanych statkow, płynących do kanału Frankenthal. Odpowiedź WPana będzie moim postępowaniem kierować. Tymczasem proszę przyiąć zapewnienie wysokiego poważania mego."

Z Berna d. 9. Stycznia.

Wiadomo iest, iż kommissya złożona z 5 członkow każdey rady dla podania śrzodkow uratowania oyczyzny, wyznaczoną została. Dnia 7 Kuhn imieniem teyże kommissyi zdał rapport w radzie wielkiey którego treść iest następuiąca: "Nieszczęścia ciążące Helwecyą maią 2 źrzodła oddzielne od siebie, 1. Traktat przymierza, który zawrzec z Francyą musieliśmy, a ktory przymusił Helwecyą do uczęstnictwa systemy zaczepney; iako będącey prawidłem rządzących pod ow czas. Z tąd wynikło że źle ułożona kampania, uczyniła Szwaycaryą teatrem woyny, i zrobiła ią ofiarą dumy Francuzkiey. A to wszystko zamieniło Helwecyą na przybytek nayzupełnieyszey nędzy. 2. Źrzodło naszych nieszczęść znayduie się pomiędzy nami. Rożność zdan politycznych, nie sprzyianie nowemu rzeczy porządkowi są przeszkodami które przed lepszą konstytucyą znikną, lecz władzom rządowym brakuie tey czynności i porządku iakie są potrzebnemi do wydobycia nas z przepaści. Ciało prawodawcze powinno było bezustanną zatrudniać się pracą, aleznak żadnych niewidać pracy iego skutkow. Mądrość i moralność bydź powinny przewodnikami rządu, lecz w krokach dyrektoryatu wykonawczego nieznayduiemy naymnieyszego ich śladu. Zwłoka w wykonaniu ustaw, sprzeczność w iego wyrokach, nierząd w skarbie, zaniedbanie śrzodkow nayzdolnieyszych do zasilenia skarbu iako to naprzykład, cła i innych naturalnych źrzodeł dochodow publicznych, odwlekanie zdania rachunkow skarbowych, zaniedbanie użycia śrzodkow policyi nieodbicie potrzebnych. Takie są błędy które rządowi zarzucic można; lecz znaydą się ieszcze i inne. Mianował on i wysyłał kommissarzow niezdatnych i żadney nie maiących moralności; używał śrzodkow postrachu iakoto: wybieraiąc zakładnikow i stanowiąc trybunały krwawe, dozwalał sobie samowolnych aresztowań, które w kraiach nawet despotycznie rządzonych cechą powszechnego nieukontentowania oznaczane bywaią; uchylał wbrew konstytucyi urzędnikow publicznych z tąd wyniknął zupełny nieporządek w okręgach. Chociaż to iest dostatecznym do widocznego okazania zupełney niezdatności większey części dyrektoryatu, kommissya byłaby się ieszcze iednakowoż znosiła z nim względem śrzodkow mogących tym nieszczęściom zaradzić, lecz przed wszystkim obowiązaną była roztrząsnąć pogłoskę która rozeszła się była względem spisku przeciw ciału prawodawczemu. Po nayskrupulatnieyszym roztrząśnieniu tey rzeczy dowiedziała się o następuiących czynach. Na iednym posiedzeniu dyrektoryatu. Dyrektor Laharpe wnosił, aby z pogrozką wezwać ciało prawodawcze do zawieszenia posie-

dzeń swoich, i ieżeliby niechciało tego uczynić przymusić go, a nawet wezwać na ten koniec pomocy Francuzkiey; zdać rachunki skarbowe nie radom prawodawczym, lecz kommissyi, na koniec donieść przez odezwę rządowi Francuzkiemu i ludowi Helweckiemu, że w radach prawodawczych znaydnie się partya Austryacka. Oberlin i Sekretan mieli uczęstnistwo do niegodziwych Laharpe proiektów i uważani bydź powinni za iego wspolnikow. Nieporuszona stałość dyrektorow Dolder i Sawary tudzież jeneralnego sekretarza Mousson zamiary ich wniwecz obrociła. Pisma dowodzące takowego czynu są przyłączone do rapportu. Nim wam kommissya poda śrzodki iakich w tey okoliczności użyć należy, potrzeba abyście zabespieczyli oyczyznę od zabonnego szaleństwa Laharpe. Jezeli tego intryganta nieoddalicie żaden śrzodek skutkować niebędzie. Kommissya powinna wam donieść że Redaktor i drukarz gazety Wodeyskiey ięczą teraz w ciemnicach więzienia ponieważ taż gazeta ogłosiła biegaiącą o tym spisku pogłoskę. Laharpe i Oberlin pomimo formalnego rozpisania się dyrektorow Dolder i Sawary mocą wymusili wyrok nakazuiący ich aresztowanie. Sądzcie więc obywatele prawodawczy o zapalczywości która ich ożywia, Kuhn wnosi potym proiekt (który w przeszłey gazecie pod artykułem z Berna umieściliśmy.)

Proiekt ten po żywych sporach przyięty został 68 głosami przeciw 34. Przyięciu iego naywięcey sprzeciwiali się. Billeter, Nuce, Secretan, Schlumpf, Souter, &c., o godzinie 6 w wieczor proiekt zamieniony w ustawę odesłano do senatu, który od rana był nieustaiącym. Bay zaczyna od doniesienia, że przez przedłużenie sporow sprowadzonoby może krwawe wypadki. Czytaią także list przysłany od Doldera, Sawarego i Mousson, w ktorym donoszą, że Laharpe, Secretan i Oberlin zgromadzili się i zdaią się chcieć użyć gwałtownych krokow.... Niektórzy senatorowie mowią przeciw świeżo zapadłemu w radzie wielkiey wyrokowi, lecz nakoniec przyiętym zostaie 43 głosami przeciw 8. W senacie przyięciu iego sprzeciwiali się naywięcey: Cart, Laflechere Muret i Kubli. Wyrok ten odesłano potym do nowey wykonawczey władzy, która go wraz z instrukcyami przez nadzwyczaynych kuryerow wszędzie rozesłać kazała.

W czasie tym gdy takowe działy się rzeczy, trzey spiskowi układali plany, starali się uprzedzić cios, który im zadać miano, przybieraiąc na siebie większość dyrektoryatu wykonawczego. Laharpe prezydował pod tytułem vice prezydenta a obywatel Monnet podpisował na mieyscu sekretarza jeneralnego. Dolder, Savary i Moussom połączeni z ministrami działali z strony drugiey. Laharpe i iego wspolnicy rozpoczynaią od napisania następuiącego listu do jenerała Muller kommendanta 7 dywizyi: " Przyiaciele Austryi podnoszą głowę i chcą zniszczyć dyrektoryat wykonawczy, który w każdym czasie przestrzegał wiernie zachowania konstytucyi i przymierza z Francuzami. W takowym zdarzeniu niżey podpisane członki wzywaią Cię, Obywatelu Jenerale, abyś dla ocalenia ich i rządu użył tych wszystkich śrzodkow, których na mocy artykułu trzeciego traktatu przymierza dopominać się maią prawo. Dyrektoryat wykonawczy wzywa Cię,

)2(

Obywatelu Jenerale, abyś o niniejszym zdarzeniu kommenderującego jenerała Moreau uwiadomić raczył. Pokłada on nayzupełnieyszą ufność w tych środkach, których użyiesz i całkowicie na twoiey mądrości i roztropności polega. Pozdrowienie i braterstwo. Podpisano Laharpe, Secretan, Oberlin. „ — Pisali potym list drugi do tegoż jenerała z doniesieniem, że szefa brygady Clavel mianowali kommendantem wszystkich woysk Helweckich będących w Bernie z rozkazem, aby żadney inney władzy nie słuchał i porozumiał się z kommendantem woyska Francuzkiego. Muller odbiera potym list trzeci. Nakoniec daie odpowiedź w tych wyrazach: "W Bernie d. 17 Nivos (d. 7 Stycznia) Obywatele Dyrektorowie! Odebrałem trzy wasze listy pod dniem dzisieyszym pisane, moie uwagi względem nich kończą się na tym, żebym wam dał poznać, iż iedynym moim obowiązkiem w Bernie iest dowodzenie moiey dywizyi i utrzymanię porządku, czego zawsze iak naydokładniey dopełnię. Z tego powodu skłoniłem się do wysłania patrolow do miasta, które maią zlecenie czuwać aby bespieczeństwo publiczne utrzymanym zostało. Pozdrowienie i poważanie. Podpisano Muller. — Trzey ci dyrektorowie poznali wkrótce, iż sprawa ich grozi im niebespieczeństwem i przedsięwzięli oddalić się do własnych domow. Dnia 8 z rana udali się do rad prawodawczych prosząc o udzielenie sobie pism przeciw nim dowodzących, co im też dozwolonem zostało. Nakoniec postanowiono, że władza tymczasowa wykonawcza składać się będzie z członkow 7 w tym sposobie wybranych, w iakim wybierano dyrektorow. O godzinie 10 w wieczor Clavel i woysko pod iego rozkazami będące odebrało rozkaz udać się do Solothurn. Cała ta rewolucya w naywiększey odbyła się ciszy i spokoyność publiczna ani na moment przerwaną nie była. „

Z Paryża d. 17. Stycznia.

Sieyes powrocił znowu do Paryża; d. 15 prezydował w senacie. Tegoż dnia wydali konsulowie wyrok, iż Angielska armia będzie się odtąd zachodnią armią nazywała, i radca stanu jenerał Brune będzie nią kommenderował. Jakoż wyiechał iuż do Angers, gdzie się głowna kwatera znayduie. Nie traci on przez to mieysca swego w radzie stanu; bywszy minister woienny Petiet zastąpi go tymczasowo w prezydencyi wydziału woyskowego. Wiele woyska znaydzie w Wandzie, którym w Hollandyi kommenderował. — Szuanie żądali od jenerała Hedouville podług tuteyszych pism, żeby im 7 departamentow ustąpiono i 2 liniowe okręty dla przewiezienia Xcia Artezyi dane były, na ów czas dopiero poddadzą się. Jenerał Hedouville posłał to żądanie Buonapartemu, który mianowaniem jenerała Brune kommendantem zachodniey armii, na nie odpowiedział. — Buonaparte donosząc radzie stanu o wezwaniu jenerała Brune do kommendy, wyraził: "Postanowiliście sposob rządu w okolicach, w których konstytucya iest zawieszona. Obszerna władza, przepisana w tym urządzeniu, powinna bydź według moiego mniemania, oddana jenerałowi, który iest razem urzędnikiem kraiowym. Mianowałem przeto na ten stopień jenerała Brune. Wkrótce powroci on znowu do was, &c. „ Jenerałowie Lasne i Gardanne kommenderuią pod Jenerałem Brune.

Z Redon piszą pod d. 10 t. m. "Ma-

my wiadomość, że Anglicy i Rosfyanie o 8 godzin ztąd w tym momencie lądują. Liczą ich około 50 żaglow. Szuanie za trzymali 3000 republikanow w Roche Sauveur, i przecięli nam wszelką kommunikacyą z departamentem Morbihan. „

Z Brest piszą pod d. 9 t. m. co następuie: " Z Ferrol przybyła tu fregata Fraternité, a z zachodnich Indyy fregata la Pensee z 1 okrętem zdobytym na Anglikach. W Ferrol leży 10 liniowych okrętow do wyyścia pod żagle gotowych, lecz przeznaczenie ich nie iest wiadome. D. 7 t. m. zatopiła się w Ratz przy Brest powracaiąca z wyspy Francuzkiey fregata Francuzka le Brule Gueul, wioząca wysłanych ztamtąd do Francyi 200 osob, z których tylko 30 do 40 wyratowano. W tych dniach rozbiła się także przy Ouessant Angielska fregata. Z powodu burzliwego powietrza rzadko teraz widziemy Angielskie okręty przed naszym portem. W tych dniach wszedł tu republikancki konwoy od 30 żaglow. „

Hiszpański admirał Mazaredo będzie tu nadal iako ambassador Hiszpański mieszkał, a na iego mieysce obeymie admirał Gravina kommendę nad flottą. Margrabia Musquiz iest na radcę stanu do Madrytu wezwany.

Radca stanu Roederer przywodzi w swoim dzienniku co następuie: " Chcieliście samey monarchii; macie ią. Ja chciałem więcey, żądałem Króla i ze 100 Francuzow przed d. 18 brumaire żądało 99 tego samego. „ — D. 4 t. m. znaydował się jenerał Massena ieszcze w Marsylii, gdzie zatrudniał się przysposobieniem żywności dla Włoskiey armii. Wydał zaraz z tamtąd surowe rozporządzenie przeciw praktykowaney dotąd wielkiey dezercyi, tudzież wezwanie do wszystkich rekwizycyonistow i popisowych, żeby się niezwłocznie do swych chorągwi udali, że im na przyszłość nie będzie zbywać na żywności i innych potrzebach. — Do Kale przybył niedawno podrożny bez paszportow, który się mienił bydź stryiem pierwszego konsula. Zatrzymano go i posłano z oznaymieniem kuryera do Paryża. Przez telegraf przyszedł rozkaz żeby tę osobę natychmiast uwolnić, która udała się do Paryża. — P. Pappenheimer posłał dla wsparcia tuteyszych ubogich do śrzodkowey kancellaryi 36 fr. z oświadczeniem listownem, żeby wszyscy znayduiący się w Paryżu cudzoziemcy, podług możności, podobne składki uczynili. — Pewną iest rzeczą, iż na wdanie się Króla Jmć Pruskiego, zniesiono włożone embargo na Hamburskie okręty w Francuzkich portach.

Rząd nasz odebrał teraz pierwsze rapporta od kommenderuiącego jenerała Kleber armią wschodnią z Egiptu. Okręt, który ie do Tulonu przywiozł, wypłynął d. 20 listopada z Alexandryi. Buonaparte opuszczaiąc Egipt, oznaymił w swey odezwie d. 22 sierpnia, iż odebrane z Europy wiadomości znagliły go do wyiazdu do Francyi. Lecz oddalenie iego nie będzie tylko na krotki czas. Kleber obiął potym przez odezwę kommendę nad armią. Pod d. 22 września pisał do bywszego dyrektoryatu, że d. 14 sierpnia dwie Angielskie fregaty przybyłe z wschodnich Indyy strzelały do portu Cosseir na czerwonym morzu, i kilka set Seapoiow na ląd wysadziły, lecz odpartemi zostały. Znaleziono przeszło 600 nieprzyiacielskich kul armatnych na piasku. Murat bey (donosi Kle-

ber pod d. 26 listopada z Kairu) będąc po dwa razy znacznie porażony, umknął za wsze w momencie gdy go złapać miano. Teraz rozsiewa bezskutecznie w wyższym Egipcie odezwy, usiłuiąc lud do insurrekcyi pobudzić. — Kleber pisze daley: "Wczasie tych zdarzeń w wyższym Egipcie, postępował W. Wezyr z Damas do Gaza, gdzie ma głowną swoią kwaterę. Ja wysłałem natychmiast z Kairu dywizyą Reynier do Belbeg &c. i kazałem zmocnić posterunki na granicach Syryi. Dowiedziawszy się o niedostatku żywności, który nieprzyiacielska armia cierpiała, wiedząc nadto, że ią Arabowie przez liczne karawany z Egiptu podsycali, zakazałem pod karą śmierci wywozu żywności z Egiptu, i przeznaczyłem żołnierzom wartość zdobyczy, którą zabiorą. Wkrótce zyskałem tym sposobem 800 wielbłądow lub drodomarow. — Muszę ieszcze szczególniey donieść, co przy Damiecie w niższym Egipcie zaszło. D. 24 września stanęło 18 Tureckich okrętow niedaleko Damiety na kotfi cach; do dnia 30 października urosła ich liczba do 53. Kommodor Sidney Smith dowodził na okręcie Tygrys tą flottą. D. 29 października opanował nieprzyiaciel za pomocą swych armatnych szalup na uyściu Nilu iedną wieżą i tam swoy posterunek postawił. Skoro się o tym dowiedziałem wysłałem d. 2 listopada jenerała Desaix z 2 batalionami i 150 dragonow do Damiety. Przytym posiłku byłem bespieczny tych punktow. D. 1 listopada wylądował nieprzyiaciel pierwszy transport blisko 4000 ludzi, którzy się zaraz usiłowali okopać. Ledwie co się jenerał brygady Verdier o tym wylądowaniu dowiedział, pospieszył zaraz nie maiąc ledwie 1000 ludzi przeciw nieprzyiacielowi, attakował go, położył do 3000 ludzi na placu, i tylko 800 darował życie, którzy o łaskę prosili. Zabrano nieprzyiacielowi 32 chorągwi, iednę 24 funtową i 4 polowe armaty. W liczbie ieńcow znaleziono Jsmaela bey, Kaimakana, czyli zastępcę Sey Aly bey, kommenderuiącego Turecką dywizyą, tudzież wiele wyższych officyerow. Kaimakan zapewniał, iż przeznaczone do wylądowania w tey wyprawie woyska 8000 ludzi, wynosiły, sam wybor ianczarow, którzy przed 3 miesiącami z Konstantynopola wypłynęli, i których połowa wylądowała. Dodał iż pomimo tey klęski druga połowa niebawnie wyląduie. Nasi żołnierze cieszyli się, iż znaczną pozyskali zdobycz. Strata nasza wynosi 97 ranionych i 22 ludzi zabitych; w ostatnich liczbie znayduie się szef brygady Desnoyes. Jenerałowi brygady Verdier i wielu innym dystenguiącym się officyerom posłałem imieniem rządu szpady, tudzież wielu posunieciem na wyższe stopnie, które proszę potwierdzić. D. 9 listopada przymusiły nieprzyiaciela tęgie wiatry oddalić się od brzegow; od tego czasu więcey się nie pokazał. Przed Alexandryą krąży iednak ciągle 8 nieprzyiacielskich okrętow, w liczbie których znayduie się Angielski liniowy okręt Tezeusz. — Przyłączam tu kopie moiey korrespondencyi tak z W. Wezyrem, iako też z kommodorem Sidney Smith, (korrespondencya ta ieszcze nie iest dokładnie oznaymiona.)

Podpisano *Kleber.*

Zgodne z originałem: Dywizyyny jenerał i szef głownego sztabu. Damas.

Wiadomość iakoby W. Wezyr ieszcze d. 22 października był pobity i 10,000 lu-

dzi wieńcach utracił, iest zmyślona.

Godna rzecz zastanowienia (mowią tuteysze pisma) iż rożne partye nie są więcey w poruszeniu dla obalenia Buonapartego, ale dla zgubienia siebie samych. Wysłuchuie on wszystkie, lecz stanowi sam i panuie sam.

W tuteyszych pismach iest iuż umieszczony z Angielskich gazet list Buonapartego do Króla Angielskiego i Nota lorda Grenville. "Z żalem (mowią tuteysze dzienniki) widziemy z tych pism, iż nie masz nadziei do pokoiu." Mniemania otey korrespondencyi są z resztą tak rożne, iako są wielorakie partye. Republikanckie pisma wystawiaią list Buonapartego szlachetnym, poważnym i sprzyiaiącym ludzkości, czyniąc oraz nad Notą lorda Grenville wiele krytycznych uwag. Wszystkie zaś prawie zgadzaią się na to, iż teraz tylko szczęście broni będzie pokoy decydować. Ponieważ rząd Angielski uprzedził nad spodziewanie rząd nasz w ogłoszeniu przywiedzionych pism, rzekł z tego powodu Monitor, iż nie ręczy za ich pewność, lecz nikt tu o tym naymniey nie powątpiewa. "Nasza pierwsza odpowiedź (mowi Publicysta) na Notę Angielskiego ministerium musi się zamykać w ukończeniu, niech kosztuie co chce, woyny Wandeyskiey." Zastanowia to, że Buonaparte po odebraniu od Anglii odpowiedzi odmienił nazwisko armii Angielskiey na zachodnią. Niektorzy chcą z tąd wnosić, że ieszcze nadzieie pokoiu nie upadły, ale nie wielu iest tego mniemania.

W Lionie iest znowu zamieszanie; wiele tam republikanow zamordowano i woyska do buntu usiłowano nakłonić. Wszyscy cudzoziemcy i nienależące do garnizonu woyska musiały z tamtąd ustąpić. - Tuteysze pisma mowią, że Stuanie w samem Paryżu maią wiele stronnikow. Daią sobie w wieczor z trąby parole i schodzą się w łożach frankmasonow, gdzie się umawiaią. — Leonard Bourdon znowu tu iak słychać otworzy swoy instytut edukacyi.

Konsul Buonaparte zaprasza wielu z skazanych dawniey na wyprowadzenie osób, gdy do Paryża przybędą, do siebie na obiad. Przed dwiema dniami iadł u niego obiad Barrer. Obiad nigdy nad godzinę nie trwa, i ten składa się tylko z dwoch daniow.

Sierżant od grenadyerow 23 połbrygady Leon Aune pisał do Buonapartego następuiący list: Z Tulonu d. 7 grudnia." Obywatelu Konsulu! Przybycie Twoie na grunt rzpltey było dla wszystkich walecznych żołnierzy, a szczególniey dla mnie prawdziwą pociechą, gdyż moie nadzieie tylko w Tobie pokładałem. Udaię się do Ciebie, iako do mego protektora z prośbą, żebyś Leona nie wypuszczał z pamięci, któregoś nie raz na placu boiu znakami zaszczytu obsypał. Nie mogąc z Tobą udać się do Egiptu, żebym pod Twemi rozkazami nowe laury zbierał, zostaię sierżantem przy naszey połbrygadzie. Słyszałem od moich kolegow, żeś nie raz w Egipcie o mnie rozmawiał, proszę Cię więc żebyś mnie nie opuszczał i dał mi poznać, że o mnie pamiętasz. Nie potrzebną iest rzeczą przypominać Ci obszernie bitwy, w których się iako republikanin stawiłem i na szacunek u moich przełożonych zasłużyłem. Przy Montenotte uratowałem między innym życie ienerałowi Rampon i szefowi brygady Masse, o czym oni sami Ci donieśli;

przy Dego zabrałem szefowi indzenierow nieprzyiacielskiey armii chorągiew; w bitwie przy Lodi poszedłem pierwszy do szturmu i naszem bracią drogę pokazał; w rozprawie przy Borghetta przeszedłem pierwszy po pontonach, poniewaź most był zerwany i zabrałem kommendanta tego mieysca w niewolą. Nakoniec dostawszy się sam w niewolą, zabiłem nieprzyiacielskiego szpitalnego kommendanta i przez ten odważny czyn podałem 400 moich kollegow sposobność powrocić do swych korpusow. Odniosłem procz tego 5 ran. Spodziewam się po Tobie, iż będziesz miał zawsze wzgląd na walecznych ludzi, ktorzy tak dobrze oyczyznie usłużyli. Pozdrowienie i szacunek.

Podp. *Leon Aune.*

Buonaparte odpisał mu, iż nie potrzebuie przypominać mu swoich czynow, iż był nayodważnieyszym grenadyerem w całey armii po śmierci Benezete, i kazał mu do Paryża przyiechać.

Woyna przeciw szuanom iuż się zaczęła. Pod d. 13 t. m. posłał jenerał Hedouville następuiący rapport z Angers: " Kupa od 600 szuanow stała d. 11 przy Soulans dla wybierania rekrutow w poblizkich okolicach. Jenerał Travos uprzedził ich w przedsięwzięciu, rozpruszył, zabrał im przeszło 100 karabinow i kilkunastu w niewolą. „

Podpisano *Hedouville.*

Jenerał Kleber po obięciu naywyższey kommendy w Egipcie, dawał d. 2 września w Kairze roznym officyerom korpusow, dywanowi, ulemie i panom kraiowem uroczystą audyencyą. Członek ieden dywanu oświadczył imieniem swych kollegow żal z odiazdu Buonapartego, polecił szczegòlniey opiece Klebera religią Mahometańską, co mu Kleber uroczyście przyobiecał. — Krotko przed audyencyą odprawił Kleber przy Kairze rewią nad 7 regimentami iazdy, dobrze wyćwiczonemi i zupełnemi.

Mniemaią tu, iż iedna dekada nie minie, a wielkie odmiany w wyborach i osadzeniu urzędow nastąpią. — Sieyes będąc innego zdania od Buonapartego względem niektòrych rządowych sposobow, naraził się z Buonapartem, lecz nie wiadomo, czy się na iedno zgodzili. — Niektórzy szefowie szuanow wydali odezwy, ktòre są przykremi wyrazami przeciw Buonapartemu napełnione. — Jeden oddział Brestskiey flotty ma bydź aktualnie przeciw Irlandyi przeznaczony. — Ciało prawodawcze proponowało urządzenie trybunału kassacyynego, który ma się składać z 48 członkow. — Jeziora solne maią bydź w Francyi sprzedane. — Ciało prawodawcze złożyło 15,000, a trybunat 10,000 fr. dla tuteyszych ubogich.

Z Sztuttgardu d. 22. Stycznia.

Podług niektórych gazet Francuzi w Kel czynią poruszenia oznaczaiące zamiar wkroczenia do Szwabii; z tego powodu linią woysk Cesarskich wtym punkcie zmocniono i mowią, że w okolicach Rasztadt i Gernbach formuie się korpus obserwacyyne woyska Austryackiego.

DODATEK

DO №. 12.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 9 Lutego 1800.

Z Rzymu d. 1. Stycznia.

Aresztowania osob przychylnych rewolucyi ciągle tu trwaią. Gdy więzienia miasta nie mogły ich wszystkich pomieścić, znaczną ich przeto część przeniesiono do więzień kapitolium. Fiskus odebrał dobra pierwszych więźniow państwa: w liczbie tey znayduią się dobra dziedziczne Xcia Bonelli iednego z naczelnikow rewolucyi, ktory był także iednym z pierwszych konsulow bywszey rzeplitey Rzym. ktory, pózniey był trybunem, a nakoniec emigrantem. Skonfiskowano także dobra btaci Piranes. Margrabia Massimi i Xżę Borghese Aldobrandini członki teraźnieyszego rządu udali się do Neapolu z prozbą o nowe posiłki żywności dla miasta Rzymu.

Z Wenecyi d. 11. Stycznia.

Z konklawe nic się dowiedzieć nie możemy. Pokazuie się, że wybor nowego Papieża więcey znalazł trudności, niżeli się spodziewano. Patryarcha Wenecki Giovanelli wczoray umarł w roku 71 wieku swoiego. rządził on kościołem Patryarchalnym przez lat 24. — Ostatnie listy z Medyolanu donoszą, że blokada twierdzy Gavi od 2 tysięcy woyska Austryackiego na nowo rozpoczętą została. Żydzi w Ankonie złożyli do kassy korpusu jenerała Froelich w dobrowolney ofierze 30,000 zł. Ryń. a to na dowod ukontentowania, iż widzą się być policzonemi między poddanemi J. C. K. M. jak to wyrażaią w liście swoim pod d. 19 grudnia do jenerała Froelich pisanym.

DONIESIENIA.

C. K. pełnomocney kommissyi zadworney Galicyi zachodniey.

Podług doniesienia Krolew. Rzadu namiestniczego w Węgrach pod 12tym listopada b. r. mieszczanin Jan Parczer umarł w Warazdynie, zostawiszy swemu synowi i Franciszkowi, o ktorego bawieniu sie i życiu niema wiadomości, osmset złotych ryń. co się zatym donosi z tym dokładem, iż gdyby komu o życiu i bawieniu się Franciszka Parczera wiadomo co było, nieodwłocznie o tym przełożonemu cyrkularnemu urzędowi donieść należy. W Krakowie dnia 30 Grudnia 1799.

Karol baron de Galenfels.

C. K. pełnomocney kommissyi zadworney Galicyi zachodniey.

Ponieważ podług odezwy Krol. Rządu namiestniczego na Węgrach pod d. 12tym listopada magistrat Pesztu Annie, Laurentemu, Janowi i Szczepanowi Alberth dla obiasnienia kiedy i gdzie? niejaki Paweł Stokłoszka umarł, roku i dnia od 25 września b. r. licząc pozwolił: na ktorym terminie przed rzeczonym magistratem stanąwszy mieysce swego bawienia się oznaymić maią; przeto ogłasza się nimieyszym to zarządzenie. W Krakowie d. 30 Grudnia 1799.

Baron Gallenfels gub. sekretarz.

Ex parte Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ, medio præsentis Edicti omnibus iis quibus interest, notum redditur, quod super universa substantia mobili & immobili hac in Urbe reperibili olim Antonii Geppert mercatoris hujatis, concursus jam per ante tam in officio circulari Anno 1792 quam quoque levato Juditio advocatiali & Scabinali Crac. inhoatus, nec tamen terminatus, in sequelam sententæ Exce. C. R. Appel Tribunnalis dd. 31 8bris 1798 ex officio resuscitatur. Igitur creditores omnes & singuli qui ad formandam quam piam adversus oberatum prætensionem jus se habere crederent, convocantur, ut usq; ad diem 18 Febr. 1800 prætensiones suas medio exhibendi adversus constitutum in persona Dni. advocati Hyacinthi Bienkiewicz curatorem Massæ concursorialis, quales Procefsus ordinarii forma requirit Libelli coram Magistratu eo certius profiteantur, ac in eo Libello non solum de liquiditate actionis suæ, sed etiam de Jure in cujus collocatio in hac vel illa clafse desideratur, valide doceant, quo secus post lapsum prænumeratum terminum nemo amplius audietur, atque ii qui eousq; prætensiones suas in hoc Judicio non insinuaverint respectu universe oberrati hac in Urbe reperibilis mobilis & immobilis substantiæ effective, & ne fors accrescendæ in quantum talis per insinuatos sese creditores exhauriretur, tum quoq; absq; omni exceptione præcludentur, etiamsi ipsis revera jus compensationis competeret, vel quempiam rem jure dominii ex massa vindicendam haberent, vel vero actionis suæ per pignus vel hypothecam cautum efset, adeo ut ejusmodi creditores si forte mafsæ quidpiam tenerentur, non obstante, quod iis jus compensationis proprietatis pignoris seu hypothecæ competiifset, debitum mafsæ solvere tenebuntur.

Præterea omnibus & singulis creditoribus dies in 21 Febr. 1800 pro comparitione personali vel per rite legitimandos plenipotentes suos coram hoc magistratu C. R. Urbis metropolis Cracoviæ eo fine statuitur, ut curatorem bonorum interimaliter in persona D. Mercatoris hujatis Silvestri Rath constitutum, aut confirment, aut alium constituant, & una deputationem creditorum eligant, porro potestatem tam pro curatore bonorum, quam pro deputatione creditorum determinent, eo certius, quo secus in quantum nullum creditorum dicta die comparere contingerit, C. R. magistratus hujus Urbis Curatorem Bonorum & deputatos omnium emanentium creditorum periculo denominabit, eorumq; potestatum determinabit.

His igitur quilibet conformiter agito, sibique a damnis caveto hæc enim dictant sancitæ Legis.

Decretum die 19 Xbris 1799.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ.

Ze strony C. K. pełnomocney Kommifsyi Zadworney Galicyi Zachodniey. — Względem robienia długow przez Wincentego barona de Mesko.

Stosownie do naywyższego dekretu Nadwornego pod 17 grudnia p. r. uwiadomia się Publiczność powszechnie, że się Wincenty baron de Mesko nadesłaną przez Symeghski Komitat do Krolewsko Węgierski kancelaryi nadworney deklaracyą obowiązał, iż ani sam, ani małżonka iego Anna, z domu hrabianka Draskowich bez wyraźnego zezwolenia swey świekry Julianny de Tekele owdowiałey de Jankowicz długow nadal robić nie zechcą, azatym wszystkie skrypta, ktoreby pod iakimkolwiek pozorem na siebie dali, iuż przodem za nieważne deklaruią. W Krakowie d. 7 Stycznia 1800.

Karol baron de Gallenfels.

Sady Szlacheckie Lubelskie powszechnie donoszą, że gdy pierwszy termin licytacyi dla zadzierżawienia dobr Kobiel z przyległościami w cyrkule Siedleckim położonych JW. Karola barona de Glave dziedzicznych, a teraz krydzie poddanych został udaremniony, wyznacza się termin powtorny na dzień 24 lutego 1800 o 10 godzinie zrana. Chcących zatym dzierżawić zaprasza się, ażeby na dniu i godzinie wyżey wyrażonych w tuteyszych C. K. Sądach szlacheckich staneli, zostawuiąc im wolność zawiadomienia się o warunkach arendownych w registraturze gremialney.

W Lublinie dnia 28 Grudnia 1799.

Ig. Pietruski.
Brzozowski.
Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Gal. Zachodniey.

Gangel.

Podług nadeszłey odezwy Krol. Rządu namiestniczego w Węgrach pod 17tym września b. r. mieszczanin i traktier pod czarnym orłem w Szulweysenburgu Bernand Gerstinger umarł iuż przed 12 latami zostawiwszy w maiątku 103 zło. ryń. 13 kray.

Ogłasza się zatym powszechnie, ieżeli, ktorzy sądzą mieć prawo do powyższych spadkow do magistratu Szulweisenburskiego udawszy się, potrzebnemi dowodami legitymować się maią.

Z C. K. pełnomocney kommifsyi zad. Galicyi zachodniey.

Karol baron de Galenfels sekretarz gub.

C. K. pełnomocney kommifsyi zadworney Galicyi zachodniey.

Ponieważ podług odezwy Krol. Rządu namiestniczego w Węgrach pod 8mym p. m. nadeyszłey oyciec czeladnika kowalskiego od 17 lat iuż wędruiącego Matiasza Misutki w Trenczynie umarł, a po

zostały po nim maiątek między czworo dzieci rozdzielonym bydź ma; przeto wzywa się on, lub iego prawi dziedzice ninieyszym obwieszczeniem publicznym z tym dokładem, ażeby się do Trenczyńskiego magistratu osobiście, lub na pismie przez pełnomocnika wzgłosili, gdyż przeciwnie część iego w rok i dzień od 1go listopada 1799 zaczynaiąc między resztę iego rodzeństwa zostałaby rozdzielona. W Krakowie dnia 20 Listopada 1799.

Baron de Gallenfels sekr. gub.

C. K. sąd występki karzący Krakowski ninieyszym obwieszczeniem publicznie każdego zawiadomia: iż gdy Piotr Dąbrowski stanu iako się wnosi szlacheckiego we wsi Gorna Brzyczyna nazywaiącego się cyrkule Myslenickim Galicyi wschodniey leżący zrodzony, i części teyże wsi względnie innych sukcessorow bydź się okazuiący współ dziedzic, w ostatku we wsi Radgose cyrkułu Tarnowskiego mieszkaiący, o występki zaboystwa na sześciu osobach wraz z innemi wspołdobranemi w karczmie Tomaszowskiey w cyrkule Bocheńskim Galicyi wschodniey stoiącey, w nócy z dnia 31 marca na dzień 1go kwietnia roku teraz bieżącego dopełniony, przed tuteyszym C. K. kryminalnym sądem zostaie zaskarzonym.

Przeto rzeczony Piotr Dąbrowski do osobistego w tymże sądzie występki karżącym stawienia się a to w przeciągu 60 dni czasu od dnia ogłoszenia ninieyszego obwieszczenia rachować się mianych, w zamiarze oczyszczenia się z zadanego mu tego występku ninieyszym zapozywa się.

W Krakowie dnia 15 Listopada 1799.

Joa. Stepha. Stranski judex. Crim.
M. Dutkiewicz.
Ign. Łabaiowski.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Józefowi Babskiemu: że Anna z Walikowskich Babska u sądow tuteyszych o zniesienie związku małżeńskiego, to iest o rozwod notę podała, i że adwokat tuteyszy za obrońcę związku małżeńskiego iest postanowiony, że oraz do odprawienia w tey mierze kommissyi, stosownie do prawa cywilnego części I. Dzień 3ci kwietnia roku następuiącego na godzinę 9 z rana naznacza się: ktorego dnia i godziny pozwany osobiście ma stanąć, a to tym pewniey, gdyż w przeciwnym razie nawet w niebytności iego kommissya odprawiona, i podług przepisu prawa wyrok dany będzie.

W Krakowie dnia 23 Grudnia 1799.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey

Magistrat Miasta Kazimierza oznaymuie tym Edyktem Xiędzu Kajetanowi Pruszynskiemu plebanowi w Beyszczach i iego kuratorowi Wielmożnemu Antoniemu Pruszyńskiemu, że szlachetny Jakob Woycikiewicz radzca Kazimierski do sądu swego Magistratu żałobę w sprawie sporu powołania przeciwko nim podał i opomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sąd ten, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowani zostaią, lub czy w cale w C. K. państwach, dziedzicznych znayduią się, tymże Xiędzu Kajetanowi Pruszyńskiemu, i iego kuratorowi Wielmożnemu Antoniemu Pruszyńskiemu adwokata prowincyonalnego Ur. Karola Kreyczyka z ich szkodą i ich kosztem, zastępcą postanowił, z ktoremi proceſs ten podług przepisu ustawy sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie; oni przeto edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest dnia 26 miesiąca marca roku bieżącego 1800 o godzinie 9 z rana w sądzie tuteyszym sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądowi tuteyszemu wymienili, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używali, które na poparcie swey sprawy za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać byliby winni.

Jan Dobrzański Prezes.
Szczepan Dunicz.
Maciey Maczeński.

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.

Wincenty Paczkowski Pisarz.

Dnia 27 marca r. b. w Bocheńskiey C. K. cyrkularney kancellaryi o godzinie dziewiątey z rana Krolewskie woytostwa Jerzmanow i Kornatka w Bocheńskim cyrku-

le leżące i do dyrekcyi Niepołomskiey należące, w arendowną trzechletnią possessyą to iest od 24 czerwca 1800 roku aż do 23 czerwca 1803 roku przez publiczną licytacyą naywięcey ofiaruiącemu wypuszczone zostaną.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena po odtrąceniu wszystkich podatkow wynosi, z Weytostwa Kornatka . . . . . 170 zł. ryn.

Jerzmanow . . . . . 118 . . 16 kr.

Każdy z Jmć PP. licytantow powinien bydź zastawem (vadium) dziesięć procentowym, od ceny fiskalney tego Woytostwa ktore licytować zamyśla zaopatrzonym, bez złożenia ktorego w gotowiznie, nikt do licytacyi przypuszczonym bydź nie może. Jakoteż wszyscy aeraryalni dłużnicy czyli Restamcyaryuszowie od tey licytacyi wyłączaiu się.

Arendy kondycye mogą bydź przed licytacyą ktoregokolwiek dnia w kancellaryi C. K. dyrekcyi Niepołomskiey przeyzrane.

Z Urzędu C. K. Dobr Kameralney dyrekcyi Niepołomskiey
W Niepołomicach dnia 15 Stycznia 1800.
Karol Prokesz, adiunkt dyrecyi Niepołomskiey.

Dnia 10go miesiąca marca roku 1800 w kancellaryi J. C. K. Mości prefectury Złocki niżey następuiące dochody na ieden rok od 24go czerwca 1800 aż do 23 czerwca 1801 przez licytacyą do arrendy puszczone będą.

1 Propinacya w mieście Osieku i tam należących wsi.

2 Także propinacya do Osieka należących wsi.

Długołęka — Więzownica.

Pliska i sucha Wola. — Czaykow i Strzegom.

Bukowa.

3 Młyny trzy w Więzownicy.

Ochotę maiący arendować (oprocz żydow którzy do licytacyi przypuszczeni nie będą) maią się na wyrażonym dniu, o godzinie 9 z rana w kancellaryi Złockiey, w której kondycye i prætium fisci codziennie się dowiedzieć można, znaydować.

W Złoty dnia 15. Grudnia 1799.
Jan Navratil, prefekt.

Gdy d. 19 listopada r. b. do licytacyi, dobr Chwałowice z przyległościami Borkow w cyrkule Kieleckim leżących Pana Jozefa Gutowskiego dziedzicznych, na żądanie Pana Stanisława Bystrzanowskiego dekretowaney, nikt życzący sobie tych dobr nabydź nieznalazł się; zatym powtorny do sprzedania onychże przez licytacyą termin na dzień 11 marca 1800 roku na godzinę 10 zrana wyznacza się, a to z tym warunkiem:

1mo. Że Pan Stanisław Bystrzanowski z szacunku dobr przez licytacyą wypadłego, w summie 34,454 zł. pol. wraz z prowizyą od 70,000 zł. pol. od d. 24 maia 1792 roku do d. 23 czerwca 1798 roku, odtąd zaś aż do dnia nastąpić maiącego zaliczenia tylko od summy 34,454 zł. pol. po 7 od sta, nie mniey z kondemnatą i kosztem prawnym, w gotowiznie zaraz po ukończoney licytacyi od kupuiącego zyczy sobie bydź zaspokoionym.

2do. Wszyscy oraz wierzyciele hypoteką opatrzeni, którzy osobney cytacyi spodziewać się nie maią, edyktem niniejszym wzywaią się tak dalece, że gdyby w wyznaczonym terminie, to iest przed dniem 11 marca 1800 roku nie zgłosili się, tedy ani przeciwko nabywcy tych dobr, ani do dobr samych żadnego iuż więcey prawa mieć nie będą; lecz zadosyć uczynienia w należytościach swoich z szacunku przedaży albo z inney dłużnika swego maiętności poszukiwać będą musieli.

Wolno nakoniec iest życzącym sobie dobr rzeczonych nabycia, akt detaxacyi onychże w tuteyszey Ces. Krol. Sądow szlacheckich registraturze przeyrzyć sobie, lub przez kopią wyiąć. W Krakowie d. 27 Listopada 1799 roku.

Jozef de Nikorowicz.
Jan Morak.
Chrastiański.

Z Rady Ces. Krol. Sądow Szlacheckich Krakowskich
Galicyi Zachodniey.
Elsner.